

રાષ્ટ્રીય ગૃહ્ય સંચલક

કીમત બે આના.

સ્વરાજ્ય કાજ કારણે—

કરો સ્વદેહ દાનને

સ્વતંત્રતા નિમિત્ત

ત્યાગવાં શરીર પ્રાણને

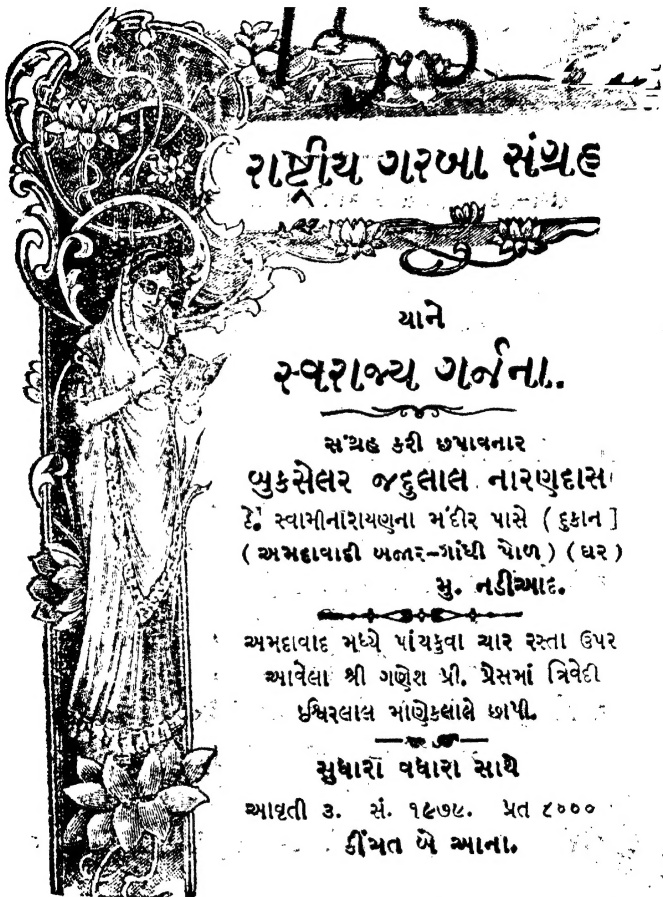
ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૩૫૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાષ્ટ્રીય ગારલા સંગ્રહ

તિપ્પણ ૮ - : ૪૭૧

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ

યાને સ્વરાજ્ય ગર્જના.

સંગ્રહ કરી છપાવનાર
બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ
દે. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે (દુકાન]
(અમદાવાદી બજાર-ગાંધી ચોળ) (ઘર)
મુ. નડીઆદ.

અમદાવાદ મધ્યે પાંચકુવા ચાર રસ્તા ઉપર
આવેલા શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસમાં ત્રિવેદી
ધર્મરલાલ માણેકલાલે છાપી.

મુદ્રારો વધારો સાથે
આવૃત્તી ૩. સં. ૧૯૭૯. પ્રત ૮૦૦૦
ડીંમત બે આના.

સ્વધર્મ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૦૩૪૪
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
ગરબો. ૧ ૬-૧૨-૬૧

રામ-(કામણ દીસે છે બલબેલા તારી બાંખમાં રે)

સજની પુણ્ય ભુમીમાં જન્મ લઈ તેં શું કર્યું રે ?
જનની જન્મ ભુમીનું હિત હૈયે ના ધર્યું રે ?

લાડ કોઠથી જેણે ઉછેર્યા,
ધર્મ નીતિ સંસ્કારે પ્રેર્યાં,

તેનો સેવામાં શીર બાય તો શું થયું રે ? સજની૦

દેશ દાઝ કો દી નવ 'બાણી',
પ્રેમ ભક્તિ અંતર નહિ આણી,

સાચે તેનું જીવતર તો એણે ગયું રે૦ સજની૦

પામર જનતો તેને કહીએ,
નામ કો દી તેનું નવ લઈએ,

અર્થ ભુખમાં દેશ હિતને ના ગણ્યું રે૦ સજની૦

મહીલા માન વધારો મહીમાં,
ઉત્તમ કાર્યો કરી અવનીમાં,

બીરાંબના પાછું શું હઠવું જે રંગ ભર્યું રે૦ સજની૦

જીવન સફળ તો ક્યારે થાયે,
 દેશ યજ્ઞે સર્વસ્વ હોમાયે,
 ભાઈની ભાવથી ઊર ઉઠી ઊછળી રહું રે० સજની०
 અવસર મળે નહિ ઉત્તમ આવો,
 દેશ સેવાનો લેવા લઢાવો,
 પત્રાતાપ પાછળથી થાયે ને ટાણું ગયું રે० સજની०
 (બેખક-મણિલાલ જ્યેષ્ઠાસ દોશી-નડીઆદ.)

મરખો. ૨

સ્વરાજ બેવું રહેલ છે.

પરદેશી કાપડ છોડો, ને સુંદર ખાદી પહેરો,
 માત્રી પહેનો સ્વરાજ બેવું રહેલ છે.
 ભલકાને ફેશન છોડો, બાદી ખાદી પહેરો. માત્રી પહેનો
 આજસ પર બિંદા ત્યાગો, રંડીયા મુંડ્રી પ્રીતિ માંધો. માત્રી પહેનો
 ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું તાન જમાવો. માત્રી પહેનો
 ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સૌને તમ જેવા કરજો. માત્રી પહેનો
 ઘરમાં સૌને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઠાવો. માત્રી પહેનો
 વીંચા કે મચ્છા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે. માત્રી પહેનો
 શાળા સરકારી વમાલી, છોડાવો એની સુલામી. માત્રી પહેનો
 વજુનાથે તાણો વાણો, અંત્યજને અંધુ બાણો. માત્રી પહેનો
 સબંધે થાજે સૌ પહેલા, પા રૂપીયો આપી વહેલા. માત્રી પહેનો
 મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર અંધનને તોડો. માત્રી પહેનો

ગરબો. ૩

રાગ-તમે અમણ્યા અમે જાણ્યો રે,
મારો પાલવડો નવ તાણ્યો રે.

મહાત્મા સુદામાપુરીમાં અવતર્યા રે,
માતા મહાલક્ષ્મી કુખે જનમીયા રે,
લીધો દેશ હીત કાળે અવતાર રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૬

યુવાવસ્થાએ આક્રિક્ષા સંચર્યા રે;
ત્યાંતો દેશનાં હુઝ હૈયે ધર્યા રે,
છોડ્યું સખળ સત્યાગ્રહ શસ્ત્ર રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૨

હુઝ વેઠયાં કારાગૃહનાં દોહલ્યાં રે;
દેશ કાળે ગણ્યાં તે તો સોહલ્યાં રે,
ધુળ્યાં શત્રુને સર્યા સહુ કાજ રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૩

ત્યાંથી પુનઃ સ્વદેશ પધારીઆ રે;
દેશ બંધુએ કુલકે વધાવીઆ રે.
કીધો રાજનગરમાં નીવાસ રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૪

સાબરમતીનાં નીર અતિ નીર્મળાં રે,
 ત્યાંતો બાપુજી આશ્રમ કરી રહ્યા રે,
 કીધું દારકાં સમુ શુભ ધામ રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૫
 ખેડાના ખેડુત શરણે આવીઆ રે;
 સત્યાગ્રહના શસ્ત્રો બચાવીઆ રે,
 અંપારણુમાંએ વાગી હાક રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૬
 યુરોપખંડમાં વિગ્રહ જાગીઓ રે;
 દુનિયામાં દાવાનળ લાગીઓ રે,
 કીધી સરકારને તમે રહાય રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૭
 ત્યાંતો વિગ્રહનો અંત આવીઓ રે;
 કાળો કાયદો ઇનામમાં આલીઓ રે,
 તેતો રાઉલેટ નામે પ્રખ્યાત રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૮
 જગ્યું ભારતવર્ષ નિંદ્રા થકી રે;
 ધુમ્પા તીલક માલવિયા મહારથી રે,
 મહમદ શૌકત લજપત નેરૂ રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૯
 સભા ભરી જલ્દીઆનવાળા બાગમાં રે;
 ત્યાંહી કાયરે ઘોર જુલમ કયો રે,

- માશોલે-લોએ સંહાર્યા નીર્દોષ રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૦
- ખિલાફતે અસહકાર જનમીયો રે;
નોકરશાહીને મનમાં ન બાવીયો રે.
હિંદુ મુસલીમ ઐક્યતા સાંધી રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૧
- ગાંધીજી સ્વરાજ્યની શરતો એમ બણુરે,
ખાદી પહેરોને ચરખો ફેરવો રે,
લેજો સુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૨
- નિજ દેશનું હિત જો ચિંતવો રે;
પટ પરદેશી ઝટપટ પરહરો રે,
શુદ્ધ ખાદી સજો જાણુગાર રે.
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૩
- શિખ સુણજો ગાંધીજીની આટલી રે;
મોહ-ભાળને નિશ્ચય વિહારજો રે,
આજ્ઞા ધારીને કંઈ પ્રભુામ રે,
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૪
- દિવ્ય મંત્ર સુણો મોહન તણો રે;
અવતાર તેતો પ્રભુનો ગણો રે,
કર્મવીર કસ્તુરબાના કંઈ રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૫

ગરબો ૪

સંખટ—દોશી મણીલાલ જ્યેઠદાસ યુ. નડીઆદ.

રાગ—(ઓધવજ સંદેશો કહેજો સ્યામને.)

સાંભળ સજની વાત કહું આજે નવી,
 દેશ બંધુઓ નીચલીન જાતા જોલજો.
 સ્વતંત્રતાનું ધર્મ યુદ્ધ ચાલી રહ્યું.
 મરવું ગણીયું સ્વરાજ્ય માટે રહેલજો. સાંભળ. ૧
 સરકારે ધક્કો તો કાળે કાચદો;
 ચમકી ઉઠ્યો સુજાતાં આજો દેશજો.
 આમે ગામ પહો હડતાળો હિન્દમાં,
 અશાન્તિએ પ્રજામાં કર્યો પ્રવેસજો. સાંભળ. ૨
 જુદમ કીધો જલ્દીયાંવાળા બાગમાં,
 નિઃશસ્ત્રો પર ચલાવી ગોળી ખારજો.
 નીરોષીના જાન અને લાભે લીધી,
 ઘોર કૃત્યનો “ ડચર ” છે કરનારજો. સાંભળ. ૩
 ગાંધીજીએ સમજાવ્યા બહુ સરકારને,
 રાજ ભક્તીથી સાચો કરી સહકારજો.
 રક્ષા ભરંજો પણ કાંઈ વળીયું નહિ,
 નીરાશ થઈને ધક્કો અસહકારજો. સાંભળ. ૪
 ગાંધીજીએ ધર્મ યુદ્ધ આરંભીયું.
 હિન્દ લણું સુપુત્રો યયા સામેલજો.

- માતૃ ભુમીની સેવા સ્નેહે સ્વીકારીને,
હક્ક માગતાં હરખે જાતાં જેલજો. સાંભળ. ૫
- દેશ હીતને કારણ દુઃખ વેઠી રહ્યા,
તન મન ધનની કીધી નહિ દરકારજો.
સત્ય શાંતીનું શસ્ત્ર ગ્રહ્ય છે હસ્તમાં,
ગુણીયલ “ ગાંધી ” છે તેના સરદારજો. સાંભળ. ૬
- દોષ નથી કંઈ દેશભક્તોનો ઓ સખી,
ન્યાય નીતિ ને પુરા છે આહનાર જો,
પ્રાણાંતે પણ અધર્મને ના આદરે,
સાચું કહેતાં શિક્ષા દે સરકારજો. સાંભળ. ૭
- રહાય થશે સત્યનો જેલી શ્રીહરી,
પ્રજા તણું તો ખીજું શું છે જોર જો.
અતીશય અનીતિ ઇશ્વર ના સાંખી શકે.
મસ્તાનીના ઉતારશે મદ તોરજો. સાંભળ. ૮
- દુઃખ દેખીને દેશ બંધુના ઓ સખી,
મોજ શોખનો જુઠ્ઠો તજીએ મોહજો.
વસ્ત્ર વિદેશી લઇને પતિત હું ના થઉં,
નહિ કરૂં નહિ કરૂં દેશ તણો દ્રોહ જો. સાંભળ. ૯
- મણીલાલની વીનતી જો ઉરમાં ધરો,
મુંદર ખાદી ખંતથી ખેડેરો અંગજો.
જેલ ગયેલા મહેલે વહેલા પધારશે,
સ્વરાજ્યને પણ લેતા આવે સંગજો. સાંભળ. ૧૦

(૯)

ગરબો. ૫

(રામ-સુરત બંગડીમાં માઈ મન મોહું.)

સુંદર ખાદીમાં માઈ મન મોહું.	
મુતરને તાંતણે સ્વરાભ્ય લેઈશું,	
સ્વરાભ્ય લેઈશું ને સ્વતંત્ર થૈશું,	
દેશનો ઉદ્ધાર કરીશું હો બેન.	સુંદર. ૧
ખાદી પહેરીને હું તો સાસરે ગઈતી,	
સાસુજીએ મ્હોં મચકોડયાં હો બેન.	સુંદર. ૨
શાને સાસુજી મ્હારાં મ્હોં મચકોડે,	
મ્હેંતો મારી ફર્જ બજાવી હો બેન.	સુંદર. ૩
હાથે કાંતીને હું તો હાથે વણું છું,	
તેમાં આનંદ ઉર વાધે હો બેન.	સુંદર. ૪
ખાદી પહેરીને હુંતો મામા ઘેર ગઈતી,	
મામીએ મ્હોં મચકોડયાં હો બેન.	સુંદર. ૫
શાને મામી મ્હારાં મ્હોં મચકોડે,	
ખાદીથી દેશ આખાદી હો બેન.	સુંદર. ૬
ખાદી પહેરીને હુંતો કાકા ઘેર ગઈતી,	
કાકીએ મ્હોં મચકોડયાં હો બેન.	સુંદર. ૭

શાને કાકી મહારાં મહાં મચકોડે,
ખાદી તે મહારે રાયજાદી હો બેન. સુંદર. ૮

ખાદી પહેરીને હુતો માસી ઘેર ગઈતી,
માસીએ મહાં મચકોડયાં હો બેન. સુંદર. ૯

શાને માસી મહારાં મહાં મચકોડે,
વિદેશીએ ડાટ વાળ્યો હો બેન. સુંદર. ૧૦

* *

* *

* *

દેશ ડુબ્યો પરતંત્ર દશામાં,
વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને હો બેન. સુંદર. ૧૧

ભુલ્યો કરીને ભીખ માગી ભારતે,
હબ્બુએ આંખ કેમ ખોલે ના બેન. સુંદર. ૧૨

હીત ધારીને કંઈ હિન્દનું હૈયે,
સ્વદેશી વૃત્ત સહુ લેજો હો બેન. સુંદર. ૧૩

જન્મ લીધો પુણ્ય હિન્દ ભુમીમાં,
કો દી કૃતમ્મી ન થઈએ હો બેન. સુંદર. ૧૪

સાચો ધરમ ગણી દેશ સેવાનો,
ઘેર ઘેર રેંટીયા રાખો હો બેન. સુંદર. ૧૫

ગરબો. ૬

રાગ—(ગાડી આવી ગુજરાત અગન ફેરી ગાડીરે આવી.)

ખાદી ધરોને અંગ, સહીયર સહુ ખાદી ધરોને;

ઉરમાં લાવીને ઉમંગ, સહીયર સહુ ખાદી ધરોને.

સાખી—વસ વીદેશી ખેરીને, દુઃખી થયો બહુ દેશ;

હીત ચાહો ને હિન્દનું,

તેનો સંગ ન કરશો લેશ.—સહીયર.

સાખી—ભુખે મરે ભારતજનો, દયા હૃદયમાં હોય;

સુખ ઇચ્છો ને સવનું,

ફેશન કરો નહિ કોય.—સહીયર.

સાખી—ખાદી આખાદી કરે, કરે દુઃખ સહુ દુર;

સ્વતંત્રતાને આપીને,

સ્વરાજ્ય લાવે જરૂર.—સહીયર.

સાખી—દેશ હીતને કારણે, ગયા ઘણા જન જેલ;

ગાંધીનું કહ્યું માનીયે.

તોતો સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ—સહીયર.

ખાદી ધરોને અંગ—સહીયર.

(લેખક—મણીલાલ જેયંદાસ દોશી—નડીઆદ)

ગરબો. ૭

રાગ-(ગિરધારીરે વાત કહું તે વિચારો.

દિનાનાથ હવે ભારતનું દુઃખ હરજો,

પ્રભુ મુક્ત ગુલામીથી કરજો.

જીલ—મચ્છા સ્વરાજ્યની ઉર દાખોરે;

મંત્ર શાન્તી હવે જાપોરે;

મુળ ઈર્ષા તણાં સહુ કાપોરે;

કરી ઐક્ય હવે, અધિક આત્મબળ ભરજો; પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો; પ્રભુ.

જીલ—કાંતી રેંટીએ હાથે વણજોરે;

નરનારી અંગે ખાદી ધરજોરે;

વિદેશી વસ્ત્રનો ત્યાગ કરજોરે;

ધર્મ યુદ્ધે ખુશીથી મરજોરે;

ડર છોડી હવે, જેલ સરકારની ભરજો; પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો; પ્રભુ.

જીલ—અલી બાઈબોને પકડ્યા બચારેરે;

શંકરાચાર્યને લે ગયા ત્યારેરે;

ગાંધીજીને કીધા કેદ ત્યારેરે;

રાખી શાન્તિ તમે અતિ ભારેરે;

શુર ગાંધીનીરે, આજ્ઞા સૌ ઉર ધરજો; પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો. પ્રભુ.

(૧૩)

ગરબો. ૮

(રાગ-પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે.)

ભારત ભાગ્યોદયમાં રૂડો રૂપાળો રેંટીઓરે;
મનહર સુખકર દુઃખહર દયાનીધી એ દેવ,
પ્રીતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે.

સાખી-જીનો પુરાણો રેંટીઓ, ફરતો હતો ગ્રહમાંય,
તજ્યો તેહને જ્યારથી, દુઃખી થયાં સૌ કોય.
તેના પાપે પરદેશીની શુભામીમાં પડ્યારે;
કરશે મુક્ત તમોને જીવન પ્રાણાધાર,
પ્રિતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-કપાસ ભારત દેશનો, પરદેશી લઇ જાય.
આપે વીસ કરોડને, બાસઠ ઘસડી જાય.
આવે જોટ ખરી અહીં ખેતાળીશ કરોડનીરે,
એથી દેશ આપણો બહુ દુર્બળ દેખાય,
પ્રિતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-અન્નપુર્ણા આ દેશનો રૂડો રેંટીઓ રહોય.
ફેરવજો ધરી ટેકને, અધિક આનંદ હોય.
કાંતી હાથ વણેલાં વસ્ત્રો અંગે ધારજોરે,
અવિનાશી કહે થાશે દેશ તણો ઉદ્ધાર,
પ્રીતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-સાચો ભારતીય એવો જોઈએ, જેને ભારતનાં બધાં ભાગોમાં જાણ હોય.

(૧૪)

ગરબો. ૯

(રાગ-ગીરધારીરે વાત કહું તે વિચારો.)

સુણ સજની રે, શિખામણ કહું સારી;
તમે જોજો જરૂર વિચારી-ટેક.
ભારતની રે ભાગ્ય દશા પરવારી;
કરે રૂઢન માત ખિચારી.

જુલ-દયા દિલમાં તેની ધારી રે, કરો શેવા સત્ય સ્વિકારી રે;
થાજો ભારતને ઊપકારીરે,
સખી સમજોરે, સમય તણી બલિહારી-તમે જોજો. ૧
પ્રાદ્યણની રે, સત્તા પણ પરચારી,
ક્ષત્રી બળ હીણ લાચારી;
ખેડુતની રે, થઈ છે ખુબ ખુવારી,
દિન દશા દિવસ દુઃખકારી.

જુલ-થયા વણજ વિનાના વેપારીરે, ભારતમાં વધિયા લિખારીરે;
બધો દેશ બન્યો બિમારી રે,
સુખ ત્યાગો રે, સ્વદેશ હિત નરનારી.-તમે જોજો. ૨
ફેશનની રે, ફેગટ શી ! ફિસ્લીઆરી,
તન મન ધનને હરનારી;
સત્યાગ્રહ રે, શસ્ત્ર સબળ લાયહારી,
દ્રઢ ધિરજ ઢાલ તમારી,
જગ જીવ્યુરે, સ્વદેશ હિત જયકારી.-તમે જોજો. ૩

(૧૫)

પણ કરજોરે, પળ પળ પ્રેમ પ્રસારી,
પ્રાણની બની બિન દરકારી;
સહી લેજોરે, સંકટ ધિરજ ધારી,
નિજ ચારિત્ર લેજો ચિતારી.

ગુણ—બળ આત્મ સંયમનું વધારીરે,
હજો હિન્દ માતાને હિતકારીરે;
રૂઢાય કરશે શ્રી ગિરીધારી રે;
મણિ મળશેરે સ્વરાજ્ય શુભ સુખકારી. તમે જોજો
લેખક—(ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી. નડીઆદ).

ગરબો. ૧૦

તમે સુકીને મનની પ્રમાદીરે;	
જહેની જહેરોની ખાદી	
ખાદી પહેરે તે શાહુબદી રે;	
જહેની જહેરોની ખાદી.	ટેક.
ખાદી તે આદિ અનાદિ આ દેશે;	
દેશની કરતી આખાદી રે.	જહેની. ૧
વિધ વિધ વસ્ત્ર વધારે કેં વ્યાધી;	
ખાદી હરે તન ખાદી રે.	જહેની. ૨
ખાદી વિના બિન્ન વસ્ત્ર ઉપાધી;	
ખાદી સ્વરૂપમાં સાદી રે.	જહેની. ૩

શાસ્ત્ર સકળનું છે સુત્ર સૂતરમાં;

ખાદી વગર બરખાદી રે. ખંડેની. ૪

સૂતરમાં સૂતર છે એ રસ્તો;

ખાદી પ્રભુની પ્રસાદી રે. ખંડેની. ૫

ખાદી તે ખલક તણી મહાદેવી;

ખાદી તે દેશની દાદી રે. ખંડેની. ૬

ચાંદ ચહે ચિત્તમાં નિત નેહે;

ખાદી સ્વરાજ્યની ગાદી રે. ખંડેની. ૭

લેખક-(ભાગ્યચંદ ગોવર્ધનદાસ માંધી. નડીઆદ).

ગરબો. ૧૧

રાગ-(પુનમ ચાંદની ખાદી પુરી અહીં રે)

સૈયર ખંડેરાની સૌ. ખાદી અંગે સ્નેહથી રે.

સુદિર શોભીતી છે સુખકર પુણ્ય પવિત્ર;

તેના તેજ થકી અજ્ઞાન તિમિર અળગું થયું રે.

દશ દિશ વ્યાપી કિર્તી જેની ચિત્ર વિચિત્ર;

ખાદી ખાંતે ખલકે ખેલે ખૂબ આનંદમાં રે. ટેકુ.

સાખી—ખાદી ખલકે ખેલતી—ભગવતિ ગુણ ભાંડાર,

ઉર આપે આનંદ એ—વંડુ વારંવાર.

દેશોદયમાં દિસે દેવી સમ એ દિપતી રે;

કરશે બહેમ કૂધારા કેરૂં તે ખંડન,

ભરશે ભાવ થકી ભૂતળ પર ભારે સંપત્તિ રે;

હર નિશ કરશે એતો સત્ય નાથું મંડન.—ખાદી. ૧

માખી—મંડન કરશે સત્યનું—સાથી સુતર સંપ,
કાઠે કલેશ કુસંપને—સંપ વસે ત્યાં જંપ.
ચિંતામણી સમ ચાર ચમકે ખાદી દેશમાં રે,
ધર ધર હરતી ફરતી ગોરી ગુણલા ગાય;
ધન ધન કહેતી તુજ પર લેતી આવારણું રે,
દિધાંયુશ લોગવને આપે એ આશિષ.— ખાદી. ૨

માખી—હતી તણાતી ખાપડી—મોહ પુરે લાચાર.
મોહન મળિયો મલપતો—કર ઝહી કાઢી ખહાર.
આશ્રય ઓષધ આપી દીધું શુભ સનમાન,
શ્રાન્તિ આપીને સૂવાડી પ્રિતે પારણેરે.
હેતે હૂલાવીને કરતો નિત ગુણગાન.— ખાદી. ૩

માખી—હતી હરદશા તાહરી—પામી સતિ સત સંગ.
અજર અમર અનનિ વિષે-નૌતમ નીપની નંગ.
ઉત્તમ પદ્મ દિન પ્રતિ દિને પ્રભૂતા પામતી રે,
ખાદી નગર વસાવ્યું સાખ્રમતીને તીર;
હયે હરખે નિરખે સૌ જન પુજે પ્રેમથી રે;
ચંદ ચહેછે ચિત્તમાં ભવની ભાંગે ભીડ.
ખાદી ખાંતે ખલકે ખેલે ખુબ આનંદમાંરે.—

ખઠ-(ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ, ગાંધી પાળ નહીઆક.)

ગરબો ૧૨

- રાગ—(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે.)
 ચાલો સહીયરો સ્વરાજ્ય મંત્રને સાધીએરે;
 લાણીએ સ્વતંત્રતાના ગાંધીજી પાઠ;
 લઈએ નવ પ્રતિજ્ઞા નવરાત્રીના દીનમાંરે.
- સાખી—પ્રથમ પ્રતિજ્ઞા રેંટીઓ—હુઃખ ઉદ્ધારક દેવ,
 કાંતી જગ જીવાડીએ—પ્રીતે કરીએ સેવ.
 સુંદર સુતર કાંતી ગ્રહમંદિર શોભાવીએ રે,
 જેના તારે દીસતો ભારતના ઉદ્ધાર. લઈએ.
- સાખી—સ્વરાજ્ય સુતર તાંતણે—ખાદી દેશનું નુર,
 દેશ સ્વતંત્ર જો અહો—(તો) વણીએ ખાદી જરૂર.
 ધરીએ અંગ ખાદીને આર્યો નામ દીપાવીએરે;
 ટાળી ફેશનેબલ વિદેશી પરંતો મોહ,— લઈએ.
- સાખી—લ્યાગી વિદેશી વસ્તુને—લ્યાગી વિદેશી વસ્ત્ર,
 સંગ્રહ કદીના કીજીએ—લઈએ સ્વદેશી વસ્ત્ર.
 કરીએ ત્યાગ વિદેશી ભીખ પ્રતિજ્ઞા લીજીએરે;
 જેથી સુખીઓ થાએ આર્ય તણે સંસાર,— લઈએ.
- સાખી—આત્મોત્તરિને આદરી—રહી વ્યસનથી દૂર,
 દખાઈ વ્યસનથી ભારતી—પરતંત્રતાનું પૂર.
 રહેવા દુરવ્યસનથી દુર સદા સંભાળિએરે;
 કરીએ જગ સેવાની શ્રતીનો અભ્યાસ,— લઈએ.

સાખી—હિંદુ મુસલમાની એકતા-ધરી પરસ્પર પ્રીત,
 સ્નેહે જગને જગાવીએ-પઢાવી પ્રેમની રીત.
 વધાવી દિવ્ય સ્નેહને સ્નેહામૃત રેલાવીએરે,
 જગાવી કર્મ માર્ગથી દેશોદ્ધારક મંત્ર,— લઈએ.

સાખી—ધીરજ શીલતાને વળી-કદી ન કરીએ ક્રોધ,
 શાન્તિ પાઠ સદા પઢી-ગજવીએ ત્રેલોક.
 વસાવી અન્ય ગુણોને અહીંસાવૃત ઉબળીએરે;
 ઉબળી ઉજ્જવલતાથી આત્માનો પ્રકાશ,— લઈએ.

સાખી—શીલ વૃતની સાડી સજી-કરીએ પતીની સેવ,
 કદુ વચન ના બાખીએ-રીઝે દેવાધીદેવ.
 પતીની પૂંજ ધરીતો જગ લહાવો લેવાયછે રે;
 જેના હસ્તીશ ગુણો પ્રદાહીક પણ ગાય,— લઈએ.

સાખી—લોક સેવામાં મચી રહી-રહી દુર્વ્યસનથી દુર,
 ધર્મ આપણે બાણીએ-હણીએ ભારત ભૂખ.
 ગએલી હિંદ આબાદી સ્વાધીનતાને લાવીએ રે;
 શીખવો પુત્ર પુત્રીને જગ સેવાનાં મુત્ર,— લઈએ.

સાખી—નવરાત્રીના દીનમાં-પ્રતિષ્ઠા બે લેવાય.
 આર્ય સન્નારીને બળે-સ્વરાજ્ય ઘર ઘર થાય.
 સુધરે આર્ય બાળા તો ભારતને સુધારશેરે;
 એતો રેલવશે અહીં સ્વર્ગીય દિવ્ય સંદેશ— લઈએ.

લેખક-(અતુરલાલ ઉત્તમરામ પંડ્યા.)

ગરબો. ૧૩

—સ્વરાજ્ય વાચના—

રાગ—(વહાલા તમે પુરુષ અમે નારી).

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું (૨)

લઈશું લઈશું લઈશુંરે; અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સ્વરાજ્યનો કુંડો ફરકાવી, મુક્ત શુલામીથી થઈશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

વિદેશી વસ્ત્રનું દહન કરીને, ખાદી અંગ ધરીશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મહાસલાની આજ્ઞામાં રહીને, કાયદાનો ભંગ કરીશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

હસતાં હસતાં જેલમાં જઈશું, જેલને મહેલ માનીશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

કૃષ્ણ જન્મનું સ્થાન છે સુંદર, અધિક આત્મબળ બરીશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મનૈશું, પણ નહિ મારીએ કોઈને અડગ સત્યાગ્રહી રહીશુંરે.

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

અમલદાર કાઢે કદી ડોળા, તેથી હવે નહિ ડરશુંરે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સાચી સલાહ મહાત્મા ગાંધીની, અવિનાશી ઉર ધરીશુંરે;

હવે અમે સ્વરાજ્ય લઈશું.

રાગ (આધવજી સંદેશે દહેજે સ્થામને.)

સ્વદેશની મમતા મનથી નવ મૂકીએ;

સોએ સો કદિ સંકટ આવે શીશજો.

ચુરા થઈ પડીએ પશુ ચીત નવ ચુકીએ;

સ્વદેશનું શુભ ચિંતવીએ દિન નીશજો. સ્વદેશની. ૧

જન જાતીનો દેહ ધર્યો જે દેશમાં;

તે ભૂમીને ગણીએ માતા તુલ્યજો.

હેડે ધરીએ હેત વિશેષ હંમેશમાં.

ઉત્તમ ગણીએ અંતર મહિ અમુલ્યજો. સ્વદેશની. ૨

સદૈવ કરીએ યત્ન સ્વદેશ સુધારવા;

કામ પડે તો કરીએ તન કુરબાનજો.

વળિ શ્રમ કરીને ઉદ્યોગ નવીન વધારવા;

સ્વદેશ તરતો કરવા ધરીએ તનજો. સ્વદેશની. ૩

રાષ્ટ્રતણા દ્રોહી કદી થઈએ નહિ;

મળતું હોય ત્રીલોકી રાજજો.

દેશ દ્રોહી કદી સુખી કોઈએ નવ થયા;

દેશજી માધવ મુવા છે વિષુ મોતજો. સ્વદેશની. ૪

દેશ તજી પરદેશ વિષે જઈએ કદી;

પશુ બહુ ધરવો સ્વદેશ ઉપર પ્રેમજો.

સ્વસ્થાનકથી દીલે ઉદાસી નવ થવું;
 નિજ જનિતાથી હેત ન તણ્યે જેમજો. સ્વદેશની. ૫
 મરણ પથારી પર તો સૌ પ્રાણી મરે;
 કહીએ તેની કાયા ગર્ધ ન કામજો.
 જે કાયા કુરબાન સ્વદેશ લીધે કરે;
 નવભુગ તેનાં રહ્યાં છે નિશ્ચય નામજો. સ્વદેશની. ૬
 સંપ વધે સૌ જનને જેમ સ્વદેશમાં;
 એવા એવા કરીએ અધિક ઉપાયજો.
 કષ્ટ ન પામે કોઈ કુસંપ કલેશમાં.
 સંપી જંપીને સૌએ સુખીઆં થાયજો. સ્વદેશની. ૭
 પોતાના ટંટા પોતે પતાવજો;
 સમજી હોતો જસો ન કદી સરકારજો.
 પંચજનોની પાસે ન્યાય કરાવજો;
 ખચીત નહિ તો થાશે ખુબ ખુવારજો. સ્વદેશની. ૮
 સ્વદેશમાં જે કોઈ કુસંપ કરાવશે;
 નિશ્ચે જાણે પાપી તેનું નામજો.
 હિન્દ તણા અણુમૂલ્લા હીરા જે હતા;
 કીધો જઈને જેલ મહીં મુકામજો. સ્વદેશની. ૯
 કર્મ કાળુ કર્યું કાકુએ ધનના લોભથી;
 કરાવ્યો વલ્લભીપુરનો વીનાશજો.
 અનેક જનને આત સંકટ ઉપજાવીયું,
 દુર્જન તેને કહે છે સૌ ઇતિહાસજો. સ્વદેશની. ૧૦

ગરબો ૧૫

રાગ-(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે.)

- સદ્ગુણી શાણી હિન્દ તનુના સાંભળોરે,
થયો ફેશનથી આ દેશ સહુ પાયમાલ;
માટે ફેશન કેરો ત્યાગ તમે સત્વર કરોરે. ૧
- ગાંધી ગુરૂ ગણીને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ દ્યો તમેરે,
કરજો વસ્ત્ર વિદેશી વહાલી ખડેનો ત્યાગ;
એમાં હિત સમાયું વહાલા હિંદુસ્તાનનુંરે. ૨
- ભારીક વસ્ત્રોથી ઢાયાં ઉઘાડી દીસતીરે;
તેથી ધર્મ સતીનો જગમાંથી તમ જાય;
ખાદી અંગે તમારું સુંદર રીતે ઢાંકશેરે. ૩
- બેની અનસુયાને ભારત ભક્ત સરોજનીરે,
દેશ ઉદયનો કરતાં શુભ ઉદ્યોગ;
કીર્તિ જગમાંહી ઇતિહાસો ગાશે તેહનીરે. ૪
- ઘાયલ ઘણું છે હિન્દ ગવન વાયલ થકીરે,
છીંટો છાયલથી ભારત ભિક્ષુક થાય;
આખાદી દીસે છે દેશ તણી ખાદી થકીરે. ૫
- રાષ્ટ્ર ઉદ્ધારક શોભે સુંદર રેંટીઓરે,
તાર સુતરમાં છુપાયું સ્વરાજ્ય;
સ્વદેથી વૃત શીખો ને શીખવો સહુને ભાવથીરે. ૬
- લેખક (ચોકરી જહુલાલ)

ગરબો ૧૬

રામ—(સ્થુપતી રામ રૂઢેમાં રહેજેરે).

- ગુણીયલ મહારી બેન અસહકારી બનજેરે
તમે સાચો સત્યાગ્રહ કરજો ગુણીયલ.
- આખા દેશની જેમાં આખાદી રે
પહેરો ખંતથી સરવે એ ખાદી રે
ત્યારે કહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી ગુણીયલ- ૧
- પારદરશક પરદેશી સાદી રે
પહેરે કાયા તો હીસે ઉઘાડી રે
એવી ફેશન નાંખજો કહાડી ગુણીયલ. ૨
- બંગડી પોલકાં ને ફેન્સી ફરાગો રે
બહેનો સરવે એ સત્વર ત્યાગો રે
સાચી ભારતની તનયાઓ બગો ગુણીયલ. ૩
- અતી લાડથી જેને ઉછેર્યા રે
જેણે રામ તણાં મન હર્યા રે
એવાં સીતાએ વનકુળ પહેર્યા ગુણીયલ. ૪
- દેશ ભક્તમાં નામના જેની રે
કીરતી જગમાં ગવાશેજ તેની રે
એવાં ધન્ય સરોજની બહેની ગુણીયલ ૫
- દયા દેશની દીલમાં આણી રે
મુક્યાં પરદેશી વસોનાં પાણી રે
એવાં સરલાદેવી ચોધરાણી ગુણીયલ ૬

એની અનસુયાનાં નેઘ કામોરે
લીધો ભારતી માથે વીસામોરે
પ્રસન્ન થઈ કહું સ્વરાજ્ય પામો

ગુણીયલ. ૭

જેનાં માત પીતા હશે એકરે
વળી કુળમાં હશે જો વીવેકરે
તે તો રાખશે સાચો આ ટેક

ગુણીયલ. ૮

કુળવંતીને આજુ શું કહીએરે
હવે આટલેથી છાનાં રહીએરે
જરા સમજે તેને શીખ દઈએ

ગુણીયલ. ૯

એનો મોટી તમારી આ ખામીરે
નેઘ ભારતી લજ્જા પામીરે
કવી રાવ કહે શીર નામી

ગુણીયલ. ૧૦

(લેખક-અંબાધાલ પ્રહલ્લાદજી રાવ કવી નડીઆદ.)

ગરબો. ૧૭

મોહન હિન્દ કનૈયો !

સ્વરાજ્યનો ગોવર્ધન તોળે

મોહન

શકે ન તોળી ખીજે એવો

ભારત માનો છેયો

મોહન.

ટચલી આંગળીએ ગોવર્ધન તોળ્યો તેહ કનૈયો

સૂત્ર તાંતણે સ્વરાજ્ય તોળે ભારત માનો છેયો

મોહન.

અધર્મ ટાળી ધર્મ સ્થાપવા જન્મ્યો હિન્દુ કનૈયો,
 “કે” ભારત ભયભીત નીરાળી શું આવ્યો ત્રજલૈયો. મોહન.
 સોળ સહસ્ર ગોપી મનહારી બંસીનો બજલૈયો,
 સ્વરાજ-ગાને ચિત્ત હરે એ અસહકારી લડલૈયો. મોહન.
 કંસે દેખ્યો મદ્દ અખાડે મૃત્યુ રૂપ કનૈયો,
 વિદેશીએ ભેઈ કાળ રૂપ એ પૂર્યો બેલ કનૈયો. મોહન.
 મોહન તારા આત્મ લોગથી લુલ્યો આજ કનૈયો,
 કર્મ યોગીને ચરણે નમતાં જાણું એજ કનૈયો. મોહન.

ગરબો. ૧૮

(રામ-સ્થુપતી રામ રહેમાં રહેજે ૧.)

સુણો પહેની આ સમે શીળ સારી રે,	
સુખ સાચું છે સાદાર્થ માંહી.	સુણો. ૧
મોજ શોખને વૈભવ છોડા રે,	
દેશ સેવામાં મનડુ બેડા રે,	
હિન્દુ માતાના બંધન તોડા.	સુણો. ૨
પહેલે ત્રેમે પનોતી ખાદી રે,	
એમાં હિન્દુ તણી આખાદી રે,	
પરદેશી પહેર્યે બરખાદી.	સુણો. ૩
રેંટીયા ઘરઘરમાંહી ચલાવો રે,	
કહ્યા ને ટંટા અટકાવો રે,	
લામો લક્ષ્મી લુંટતી બચાવો.	સુણો. ૪

(૨૭)

રેંટીઝો ગુલામી હઠાવે રે,
જોર હુશમન તણું ના ફાવે રે,
હુઃખ હારિદ્દ ફર જાવે.
હુઃખીયાંની આંતરડી ઠારો રે,
મરેલાને વધુ ના મારો રે,
રેંટીઆથી દેશને તારો.

સુણો. ૫

સુણો. ૬

મરખો. ૧૯

(રાગ-ઝાઘવળ મંદેશો કહેજો સ્થાપને.)

ભારતનું હિત ચાહો ચતુરા ચિતક્ષી,
આ-ભારતના હિતમાં હિત સોનું હોયજો;
ભારતનું ભાવી છે ભગિની હાથમાં,
બાળાપણમાં દે બાળકને બોધજો.
કુમળું જાડ નમાવે તે સીતે નમે,
વૃક્ષ થયો ના વાળ્યું તેહ વળાયજો;
ત્યમ બાળકના હૃદય કમળપર પ્રેમથી,
જેવા પૂરે તેવા રંગ પૂરાયજો.
વિદ્યા વિનય વિચાર તણું જી વાવવાં,
દયા ધર્મને સ્વતંત્રાની સાનજો;
મૃત પિતા શુર જનની સેવા આદરે,
સ્પર્ધિની સેવાનું આરો સાંભજો.

ભારતનું. ૧

ભારતનું. ૨

ભારતનું. ૩

સત્યાગ્રહિનું શિક્ષણ શિશુને શિખવે,

તત્ત્વ તર્ક અર્થ શાસ્ત્રનાં અંગણે;

આરિત્ર કેરાં ચિત્રો ચિતરો ચિત્તમાં,

ભારત-મણિ ભૂમિ બદલાશે રંગણે.

ભારતનું. ૪

(લેખક-ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી મુ. નડીઆદ.)

ગરબો. ૨૦

રાગ-(છેટા છેટા રે નંદના છેવારે.)

આઘો આઘો વિદેશી ફેરીઆ રે, (૨)

મારાં આંગણીઆં અભડાય રે.

આઘો.

બાર ખુલાં મારાં ખુલ્લી બારીઓ રે, (૨)

મારાં દ્રવ્ય ડેલી ખહાર જાય રે.

આઘો.

મારાં અર્ધ ભુખ્યાં ભાંડેરૂ રે, (૨)

ભાણે ભોજનીયાં ધુળ થાય રે.

આઘો.

માથે ઘોળી ટોપી ઘોળાં આંગલાં રે, (૨)

બાહુડાં મારાં બળી જાય રે.

આઘો.

મારાં દુધમલ મીઠડાં મોઢલાંરે, (૨)

એની આરોગ્યતા અટવાયરે.

આઘો.

તારાં ડૂંગ દારૂનાં ડોલચાંરે, (૨)

મારા પિતૃ ને દેવ દુભાયરે.

આઘો.

મારાં ભજન પુજન ભુલાવતોરે, (૨)

(૨૬)

મારાં કીર્તનીયાં કચવાય રે.	આધો.
ભમરાણી આંખોમાં ભુરકી રે, (૨)	
કર્મ ધર્મ અરથ છુટાય રે.	આધો.
ક્ષેત્રપાળ જાગ્યા આ ખાદીના રે, (૨)	
એની આંખ રાતીચોળ થાય રે.	આધો.
જે લાખો કરોડો હુંટતો રે,	
હવે હિન્દ ન હંકવાય રે.	આધો.

બે બહેનોનો સંવાદ.

ગરબો. ૨૧

(રાગ-રીસાયાં રસીક સંગાથે રાધા.)

સહકારી—

મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી,
હું તો મ્હારે ફેશને રહી મ્હાલી—
મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી૦
વિદેશીરે વસ્ત્રો મન હરતાં,
અતી હર્ષ થાયે ઉર ધરતાં,
સૌન્દર્યમાં વૃદ્ધી સદા કરતાં—
મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી૦

અસહકારી—

ભયંકર ભુલ જહેની કરતી
વિદેશી દેશનું ધન હરતી,
ભુખે તેથી ભારત પ્રજા મરતી—
ખાદી દેશ આખાદી કરતી૦

અસહકારી—

દેશીરે નથી ફેકટ કંઈ દેતા,
દોઢા કરી દામ પોતે લેતા,
સુખેથી મહેલ મહી રહેતા—
મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી૦

અસહકારી—

ભલેરે દામ દોઢા તે લેછે,
દેશનું ધન દેશ મહી રહેછે,
ગરીબોને તો રોટી મળેછે—
મને રે ખાદી લાગે બહુ બહાલી૦

અસહકારી—

પીડારે જહેની પરતી ના કરીયે,
સુખે મોજ સોખ કરી કરીયે,
જરી લોક નિદાથી ના કરીયે—
હુતો મહારે ફેશને રહી મહાલી૦

અસહકારી—

ગેની રે બોવાં સ્વાસ્થી ના થાયે,
જશ દેશ દાઢ લીલે ધરીયે,

(૩૧)

હિત કેમ હિન્દનું વિસરીયે—

આબુખલુ ખાદીનાં ધરીયે.

સહકારી—

બેનીરે તારું સત્ય છે કહેવું;

દેશ હિતે દુઃખ સદા સહેવું,

ગાંધીજીનું કહ્યું માની લેવું—

વિદેશીનું નામ નહિ દેઉં.

(લેખક—મણીલાલ જ્યોત્સના દોશી. નડિઆદ.)

ગરબો. ૨૨

(રાગ—ભાગ્ય સખી સદીનો શૃંગાર ઢાંચો.)

ભાગ્યે સખી હિન્દનો ઉદ્ધાર નાર—

દેશ બેલો આંધો મુજરાતમાં.

આવી સખી ભારતના ભાગ્યની સ્થવાર—

પ્રગટે ફિરકા પ્રેમનાં પ્રભાતમાં.

સખી—ભારતમાનાં ખાલુડાં—કરતાં દુઃખ પોકાર,

અત્ર વસ વિષુ ટળવને—દુઃખ ભરિયો સંસાર.

ભાગ્યે સખી દુઃખ પાપ દૂર કરનાર—

દેશ બેલો આંધો મુજરાતમાં.

પ્રેમ વડે દેહ તણાં કરતો જે દાન—

વિશ્વ પ્રિયી શાંત ગાંધી મા'દમા.

(૩૨)

સાખી—રાબ્બ દુઃખ કરી પીડતો—વળી એનો વેપાર.

દુઃખ દૂર કરવા સૂચવ્યો—ચરખો તારણહાર.

આવે સખી સુતરને તાતણે સ્વરાજ—

થાય દૂર દુઃખ સહુ જાતનાં.

થાય હિન્દ માત વિશ્વ ડેરી સરતાજ

કિરણ કંઈ પ્રકાશે એ પ્રભા તણાં.

(લેખક—નટવરલાલ વીમાવાળા, સુરત.)

તૈયાર છે. સસ્તાં ઉત્તમ પુસ્તકો. તૈયાર છે.

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧ ના રૂ. ૦—૨—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧૦૦ ના રૂ. ૫—૦—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૫૦૦ ના રૂ. ૨૨—૦—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧૦૦૦ ના રૂ. ૪૦—૦—૦

સ્વદેશ કાવ્ય અલીપીરાદરોના જોડના

ફોટો સાથે રૂ. ૦—૧—૦

સ્વદેશ દર્પણ પંજાબ અને પરદેશી રૂ. ૦—૧—૦

અહા દેવીની ચઠાઈ—જમાનાનો જુલમ રૂ. ૦—૧—૦

સોળ વરસની સતી—નવ વરસનો પતિ

ભાગ ૧ થી ૪ રૂ. ૦—૪—૦

વેચનાર બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ.

સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે મુ. નંદીઆદ.

ચહા દેવીની ચઢાઈ.

તમારા ધનનું, ધર્મનું, અને આરોગ્યતાનું રક્ષણ
કરે છે. જરૂર વાંચો. બેહદ સસ્તા ભાવ.

નંગ ૧	એક આનો	નંગ ૧૦૦ ના બે રૂપીઆ
નંગ ૫૦૦ ના નવ રૂપીઆ		નંગ ૧૦૦૦ ના રૂ.૧૭-૮-૦

સોળ વરસની સતિ અને નવ વરસનો પતિ

ભાગ ૧-૨-૩-૪ તૈયાર છે...કી. રૂ. ૦-૪-૦

સદ્ગુણી શશીકળા (સચીત્ર)કી. રૂ. ૦-૬-૦

કમનસીબ કમળા (સચીત્ર)કી. રૂ. ૦-૪-૦

કુલીનની કન્યા (સચીત્ર)કી. રૂ. ૦-૪-૦

મહાભારત અઢારે પર્વ બહુ પુરું

સુંદર ચિત્રો મોટા અક્ષર... ...કી. રૂ. ૩-૦-૦

વીલાસ સુંદરી અને બહુનો પલંગ

ભાગ ૧ થી ૮ આખા સરનાકી. રૂ. ૪-૦-૦

એ સીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો વેચનાર.

બુકસેલર જહુલાલ નારાયણદાસ.

ચુ. નસીઆદ.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ

સારસાપરેલા

લોહી સુધારી શરીરને નિરોગી બનાવનારી ખરી ખાત્રીની દવા.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ સારસા પરેલા આજકાલ ઘણોજ વખણાય છે. ખસ, લુખસ, દરાજ, ખરજવાં, ગડગુમડ, પ્રમેહ, ચાંદી, વિસ્ફેટીક, કંઠમાળ, કોઢ અને સામાન્ય નબળાઈ માટે ખાસ કરીને આ જસમાઈનનો સારસાપરેલા વાપરવા ડાક્ટરો ભલામણ કરે છે, સંધીવામાં તેનો ગુણ અજબ જેવો છે. કીંમત રૂ. ૧૫૦. વી. પી. થી રૂ. ૧૫૦૦. ૩ શીશીના રૂ. ૫૦. ૬ શીશીના રૂ. ૬૦.

મેનેજર-જસમાઈન એજન્સી,

મુ. નડીઆદ (ગુજરાત.)

